

virkning denne Lærebog vil faa paa Gymnastikken i Landet. Man maa i øvrigt ikke overse, at naar Gymnastikken ganske vist hist og her paa Landet staar ikke lidt tilbage, ligger det til Dels i, at Gymnastikken vanskeligt kan trives undtagen i den gode Aars-tid. Det var jo muligt, at man ved Bestemmelsen om, at Jordløbderne for Lærere embeder bortfalde, hvorved de Udhuse, der nu findes ved mange Læreboliger, blive oversflødige, kunde komme ind paa at om-danne disse Udhuse til luftede Gymnastikhuse. Det er i alt Fald en Tanke, der er fremsat, og som der mulig kunde gøres noget ud af; jeg tror, Gymnastikken derved vilde blive ført et ikke ringe Skridt fremad. — Med Hensyn til § 6 er der af et æret Medlem gjort en Bemærkning om, at det vilde være for lang Tid at lade Skoleplanen gælde for 10 Aar, da der i Løbet af 10 Aar kunde indtræde meget, som gjorde det ønskeligt at forandre Skoleplanen. Det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem, naar han mener, at Skoleplanen slet ikke maa forandres i disse 10 Aar, derom staar der ikke noget i Lovforslaget. Der findes kun en Bestemmelse om, at efter 10 Aars Forløb skulle Skoleplanerne revideres, og det er jo ogsaa tydeligt nok, at Bestemmelserne i det øvrige Lovforslag, navnlig i § 2, vilde kunne nødvendiggøre en Revision af Skoleplanerne inden Udløbet af dette Tidsrum af 10 Aar. — Jeg skal dernæst med et Par Ord berøre Lønningsbestemmelserne for Lærerne, som jo i øvrigt kun kortelig ere berørte af de ærede Medlemmer, som have haft Ordet, idet man ganske rigtig har erkendt, at den grundige Underjøgelse af dette Spørgsmaal kun kan finde Sted i Udvalget. Det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) rejste her Spørgsmaalet, om det ikke kunde være muligt samtidig med at gaa til denne Lønningsomordning, at slaa en Streg over Dre og Accidenfer for Lærere. Jeg vil hertil bemærke, at en saadan Afsløsning selvfølgelig ikke er uførenelig med Lovforslagets hele Ordning af Lønningsvæsenet, men jeg anser det dog for ganske ugørligt, da den ikke bør og ikke kan gennemføres, uden at man samtidig kommer til en Afsløsning af Dre og Accidenfer for Præsterne. Hvor nære Udfigterne til at komme til en saadan Afsløsning ere, derom skal jeg ikke udtale mig; mulig vil det ikke kunne ske, uden at vi komme til en Lønningslov for Præsterne i det Hele. Men jeg ser paa den anden Side heller ikke, at Ulykken ved at blive ved den nuværende Ordning med Hensyn til Udredelsen af Dre og Accidenfer for Lærerne er saa stor, saa

meget mere som der ved det Lovforslag, som jeg har tilladt mig at fremsætte i det andet Ting, i alt Fald for Ofrenes Bedkommende vil blive givet Lejlighed til hurtigere end efter de gældende Bestemmelser at komme bort fra den nuværende Udredelsesmaade. Det ærede Medlem udtalte sig dernæst angaaende Forslaget § 13, idet han mente, at der derved var taget direkte Sigte paa Forholdene i Vestjylland, og at Bestemmelsen formentlig særlig havde til Hensigt at kuldstaste de nuværende Skoleforhold derovre. Jeg tror dog, at det ærede Medlem tager adskillig fejl i denne Henseende. Ganske vist vil denne Bestemmelse kunne faa Anvendelse paa Forholdene derovre; det er selvfølgelig særlig til Vestjylland, man har sigtet ved Udtrykket om den spredte Beliggenhed af Stederne, men paa den anden Side maa det jo vel erindres, at denne Bestemmelse ligesom overhovedet Lønningsbestemmelsen kun gælder for de fast ansatte Lærere, saa at alt, hvad der kaldes Winterlærere og Bistolelærere, kan trives fremdeles som hidtil ved Siden af de faste Lærere. Jeg antager, at det ærede Medlem gik noget vidt i sin Ros over de vestjydske Skoleforhold, jeg synes endogsaa, det ærede Medlem vilde sætte dem høiere end Skoleforholdene paa Derne og i den øvrige Del af Landet. Dette turde dog vel næppe være rigtigt; men paa den anden Side skal jeg ikke miskende, at der derovre gøres et stort Arbejde med ringe Midler, hvilket jo ikke udelukker, at man stræber efter at forbedre Forholdene, og at man kan anse det for ønskeligt i saa stort et Omfang som muligt efterhaanden at kunne indordne de vestjydske Skoleforhold under de samme Regler, som gælde for det øvrige Land, uden at det derfor skalde blive Følgen, at alt kom til at gaa efter en Snor. Der er fra forskellige Sider faldet stærke Udtalelser om Bestemmelsen i § 14 sidste Stykke, der lyder saaledes: „Ingen Oprykning kan finde Sted, uden at vedkommende Skolekommission og Kommunalbestyrelsen dertil har meddelt sit Samtykke, dog at den, hvem Oprykning er nægtet, kan indanke Sagen til Skoledirektionens, eventuelt til Ministeriets Afgørelse.“ Fra en Side har man ment, at denne Bestemmelse vilde være nedværdigende for Lærerne, saaledes som det blev udtalt af det ærede Medlem fra Maribo (Johannsen), og man har formentlig frygtet for, at den vilde gøre Lærernes Stilling alt for usikker med Hensyn til Afgang til Lønningsstillæg. Fra anden Side, navnlig tror jeg det var fra det ærede Medlem fra Ringkøbing (S. C. Christensen), blev der tillagt Bestemmelsen saa at sige slet ingen Betydning, fordi det